

STRÖMSUND 2 april

Dansen har gett mig fantastiska upplevelser

Dansfestivalen i Gäddede är ett unikt fenomen i sig, där många av de absolut största namnen inom swingdansen kommer till en liten by i de jämtländska skogarna för att lära ut sina kunskaper. Men det som i grund och botten tar dem dit skulle jag inte vilja säga är unikt – jag skulle i själva verket säga att det är synonymt med fenomenet dans.

Elliott Donnelley, finansmannen som sätter av sin tid för att komma till Gäddede och lära ut lindy hop, beskrev det flera gånger under vårt möte – dans handlar om att koppla samman människor och framför allt handlar det om glädje.

Jag har väldigt frekvent besökt dansbanor både i Jämtland och i andra delar av landet det senaste året. Det mesta av min lediga tid har gått åt till att dansa . Det har öppnat en ny värld och lett till de mest fantastiska upplevelser.

Många som inte är inne i dansvärlden använder felaktigt termen "styrdans" om det vi pysslar med. Vi som håller på föredrar termen "socialdans" – och anledningen är enkel. Det handlar inte om att någon styr det som händer ute på golvet, även om ett danspar är uppdelat i förare och följare, det handlar i stället om att vara just social.

Att träffa nya människor är bland det viktigaste och roligaste med dansen, som jag ser det. Sjuksköterskor från Östersund, gymnasieelever från Stugun, lärare från Åre, elevassistenter från Sundsvall – alla har lika stor rätt till en plats på golvet och alla är lika accepterade där. Så länge man uppför sig på ett korrekt sätt, är glad, trevlig och visar intresse för den man dansar med kan alla få ut något bra av dansen.

Visst, dansen är inte helt befriad från obekväma situationer, det är jag den första

att erkänna och jag tror att många håller med mig. Att bjuda upp en dam (eller herre) för första gången kan vara nog så nervöst. Själv hade jag en lång startsträcka och använde mig av flera knep innan jag blev helt bekväm i att gå ut och bjuda upp. Nu går det – ursäkta ordvitsen – som en dans.

Det är också därför det är så viktigt att inte nobba när någon kommer och bjuder upp. Tänk er själva om ni efter att ha tagit mod till er och äntligen vågat fråga möts av ett nej. Den känslan är inte rolig, det kan jag lova. Som tur är har de flesta inställningen att man inte nobbar. Många bjuder på ett leende, man går ut på golvet – och sedan är dansen i gång.

Har man nått dit behöver man i stort sett aldrig någon alkohol för att ha roligt, som enligt Elliott Donnelley många amerikanska män behöver för att ens våga bjuda upp – glädjeruset är så stort att det räcker lång väg.

Under den traditionsenliga skärtorsdagsdansen på Furuparken förra veckan kom jag på mig med att bli lite tårögd – av glädjetårar. En riktigt bra danskväll kan ha den effekten. Jag kan i ärlighetens namn inte komma på så många andra tillfällen när sådant inträffar.

Jonas Solberger

070-6204881

jonas.solberger@mittmedia.se

